

13:4-9 Toviah infiltrates the Temple, but Nechemiah returns

1. Malbim to Nechemiah 13:4

באר מה שהסב שיקראו באותו יום במשנה תורה, מפני שאלישיב הכהן היה לשכתו קרוב אל לשכת טוביה, כי עשה לטוביה לשכה גדולה אצל לשכתו ושם באותו לשכה היו נותנים לפני זה את המנחה וכו', ובאותו עת חדלו לתת תו"מ והיתה הלשכה ריקה ונתן הכהן לטוביה לגור שם:

It explained why they read from Mishneh Torah that day, because Elyashiv the Kohen had his office close to the office of Toviah, for he had made for Toviah a great office beside his office, and there in that office they had given the gifts, etc. And at that time they no longer gave the tithes, and the office was empty, and the Kohen let Toviah reside there.

2. Malbim to Nechemiah 13:8

ובאשר קרובי טוביה והשרים התרעמו על נחמיה בזה, צוה אז לקרוא בתורה ולהראות להם שטוביה אסור לבוא בקהל:

And because the relatives of Toviah and the nobles challenged Nechemiah on this, he commanded to read from the Torah, and to show them that Toviah was prohibited from marrying into the community.

3. Ibn Ezra to Nechemiah 13:5

אלישיב העושה לטוביה ובלשכתו של טוביה היו שמים הענינים הנזכרים:

Elyashiv was the one who made it for Toviah, and in Toviah's office they would place the items mentioned.

4. Malbim to Nechemiah 13:6

שהמלך קראו וצוה שיעמוד אצלו זמן מוגבל וכאשר כלה זמן המוגבל נשאלתי מן המלך, ר"ל לקחתי מאתו רשות לשוב...

For the king had summoned him, commanding him to remain with him for a term, and after the term ended I was asked from the king, meaning I requested his permission to return...

13:10-13 Reinstating the Tithes

5. Rashi to Nechemiah 13:10

ברחו והלכו להם אנה ואנה לשאול מתנותיהם ולא היו עוסקים כל כך בעבודתם:

They fled and left, hither and yon, to seek their gifts, and they were not as involved in their tasks.

6. Metzudat David to Nechemiah 13:10

ברח כל אחד לשדהו לעבדה בחרישה וקצירה להחיות נפשו:

Each one fled to his field, to work it by plowing and harvesting to keep himself alive.

7. Code of Jewish Law Yoreh Deah 256:1, 257:2

רנו:א - כל עיר שיש בה ישראל, חייבים להעמיד מהם גבאי צדקה אנשים ידועים ונאמנים...

רנו:ב - מחבר - ואין מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה... הגה: ומ"מ כדי שיהיו נקיים מד' ומישראל, טוב להם ליתן חשבון (טור). וכל זה בגבאים הכשרים, אבל מי שאינו כשר, או שנתמנה באלמות וחזקה, צריך ליתן חשבון. וה"ה בכל ממונים על הצבור.

256:1 – Any city with Jewish inhabitants must appoint known, credible people as collectors of tzedakah...

257:2 – Mechaber: We do not demand accounts of tzedakah from collectors... Rama: But it is good for them to present accounts, to fulfill the verse, "And you shall be innocent from Gd and from Israel." And the above is where we have collectors who are known to be righteous; otherwise, or where they have taken the position through their strength, they must offer accounts. The same is true for all communal appointees.

13:14 Self-congratulation for restoring the Temple

8. As seen in Chapter 5

- Prayer for the nation (Malbim 5:19)
- Defense against detractors (Encyclopedia Mikra'it V pg. 820)
- Perhaps: I did not capitulate!

13:15-22 Protection of Shabbat

9. Talmud, Shabbat 123b

"בראשונה היו אומרים שלשה כלים ניטלין בשבת מקצוע של דבילה וזוהמא ליסטרן של קדרה וסכין קטנה שעל גבי שלחן התיירו וחזרו והתירו וחזרו והתירו..." אמר רבי חנינא בימי נחמיה בן חכליה נשנית משנה זו דכתיב בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערימות

"At first they said only three implements could be moved on Shabbat: The knife of fig cakes, the spoon used for pots, and the small knife used at the table. They then permitted more, and then permitted more..." Rabbi Chanina said: In the days of Nechemiah, son of Chakaliah, this mishnah [actually: braita] was taught, as in Nechemiah 13:15.

10. Ralbag to Nechemiah 13:22

ואמנם צוה זה כי השבת לא היה נכר במקדש כי הכהנים היו עובדים עבודתם בשבת.

In truth, he commanded this because Shabbat was not recognizable in the Temple, for the kohanim performed their tasks on Shabbat.

13:23-28 Intermarriage

11. R' Dov Zakheim, *Nehemiah: Statesman and Sage*, pg. 221

More than any other statement in Nehemiah's memoir, this one has been cited to indicate that he was an unrelenting extremist, what is now termed a "religious fundamentalist." Given the stakes, and the times he lived in, Nehemiah was nothing of the sort. His objective was essentially to humiliate the men who had married foreign wives so as to root out intermarriage once and for all. Intermarriage was not only a religious threat to the community; it was a political threat that could undermine the congregation's cohesion.

Another ruler, even one who was not a despot, might for these reasons have executed some of the offenders as an example to the rest. Nehemiah did nothing of the sort. Although he began with censure and progressively moved to more violent and humiliating forms of punishment, Nehemiah stopped short of capital punishment. His objective was not the death of the offenders, but rather their adherence to their vow to forswear intermarriage in the future.

12. Rabbi Moses Maimonides, *Mishneh Torah, Laws of Prohibited Relationships* 13:14-16

אל יעלה על דעתך ששמשון המושיע את ישראל או שלמה מלך ישראל שנקרא ידיד ד' נשאו נשים נכריות בגיוותן, אלא סוד הדבר כך הוא, שהמצוה הנכונה כשיבא הגר או הגיורת להתגייר בודקין אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה שיזכה לה או מפני הפחד בא להכנס לדת, ואם איש הוא בודקין אחריו שמא עיניו נתן באשה יהודית, ואם אשה היא בודקין שמא עיניה נתנה בבחור מבחורי ישראל, אם לא נמצא להם עילה מודיעין אותן כובד עול התורה וטורה שיש בעשייתה על עמי הארצות כדי שיפרוש, אם קבלו ולא פירשו וראו אותן שחזרו מאהבה מקבלים אותן שנאמר "ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה."

לפיכך לא קבלו בית דין גרים כל ימי דוד ושלמה, בימי דוד שמא מן הפחד חזרו, ובימי שלמה שמא בשביל המלכות והטובה והגדולה שהיו בה ישראל חזרו, שכל החזור מן העכו"ם בשביל דבר מהבלי העולם אינו מגייר הצדק. ואעפ"כ היו גרים הרבה מתגיירים בימי דוד ושלמה בפני הדיוטות, והיו ב"ד הגדול חוששין להם לא דוחין אותן אחר שטבלו מכ"מ ולא מקרבין אותן עד שתראה אחריתם. ולפי שגייר שלמה נשים ונשאן, וכן שמשון גייר ונשא, והדבר ידוע שלא חזרו אלו אלא בשביל דבר, ולא על פי ב"ד גיירום, חשבן הכתוב כאילו הן עכו"ם ובאיסורן עומדין, ועוד שהוכיח סופן על תחלתן שהן עובדות כו"ם שלהן ובנו להן במות והעלה עליו הכתוב כאילו הוא בנאן שנאמר "אז יבנה שלמה במה."

Do not entertain the thought that Samson, Rescuer of Israel, or Solomon, King of Israel, who was called a "friend of Gd", married foreign women when they were not Jewish. Rather, the secret of the matter is thus: The proper mitzvah is that when a *ger* or *giyoret* comes to convert we investigate him to see whether he is coming to join the religion to gain money or power, or out of fear. If he is a man, we investigate whether he has turned his eyes to a Jewish woman. If she is a woman, we investigate whether she has turned her eyes to a Jewish man. If no [inappropriate] cause is found, we inform them of the weight of the yoke of Torah and the strain for ignorant people in practicing it, so that they will separate from it. If they accept and do not separate, and we see that that they pursue this from love, we accept them, as Ruth 1:18 says, "And she saw that she was making an effort to go with her, and she stopped speaking to her."

Therefore the courts did not accept converts in the time of David and Solomon – in the days of David lest they come from fear, and in the days of Solomon lest they pursue this for the empire, benefit and power which Jews had. An idolater who pursues [conversion] for one of the world's empty aspects is not a righteous convert. Still, many converts converted in the days of David and Solomon, with regular people [acting as judges]. The High Court was concerned about them, not rejecting them since they had still immersed but not drawing them near until it could see their end.

And because Solomon converted women and married them, and Samson also converted and married, and it was known that [the women] pursued this only for benefit and were not converted by a [true] court, the text viewed them as idolaters, remaining prohibited. Further, their end demonstrated their original intent, for they served their idols and built altars, and the text viewed it as though [Solomon] had built them, as Kings I 11:7 says, "Then Solomon built an altar."

13. Metzudat David to Nechemiah 13:28

גרשתי הבן ההוא מן העיר על כי לא רצה לגרש אשתו העכו"ם ובעבורו היה עוד סנבלט חותנו רגיל לבוא לירושלים והיה מרגל לדעת כל מה אשר נעשה בה...